

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 238. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263323008/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Vist icke kommen er, at vi berøved' ere;

[246] Saa hort' er Lefneds fryd, de gylden' Aar vort goode,
Med mact ofvr Markens Diur oc Fisken' udi Flode:

Men vor Hoffærdighed hár der i skyld alleene,

At Verden skøt er fyldt med iidel *Amphisbæne*, (i)

Der tvende Hofder hár som Edder kund' udskyde;

Det er vor Synd ej nok, sig udi eet at yde.

Før Adam Guds Forbud, ah! med sin Brud forsmaade,

Oc af den hellig Fruct fríit begge gærig aade,

I Eden uden Fryct hand som en Konge lefde,

Hvert Diur du hafde skabt for hans befalning befde. (k)

De skreckeligste Diur Lüif-lystige sig gafve,

Hen under Adams Aag fríivilligen at slave,

Adliudende hans Røst som Hæst den Bedsel-lærde,

Der i sin Herres Sind er i tilbørlig værde,

Som efter Ridders haand, ej efter egen ville,

Nu render her, nu der, nu traber, gaaer, staaer stille.

Ja, self der du hans Synd af Naade slet forgiaded',

Haer ham end saa forset ham saa med Visdom klædet,

At hand det feelste Diur hvor stærkt, hvor ondt i vrede,

Kand (naar det giørs behof) med Fooden undertræde.

Vel er det sandt at Diur som du hár skabt til pricke,

Henfløje, svemme, gaae, gandsk' u-bevæbnet' icke:

Et gafst du i sin art med Tænder skarp' at biide,

Et andet food-behornt at agter-slaa' oc sliide,

Det trede Selskab klov oc hvasse kloor at rifve,

Det fierde Næbbet stærkt oc Pande-horn de sífve:

[247] Hin Slange for een Speds, en Brod, en Tunge spitsig;

Oc denne, for en Skiold forgift, ofvr Ilden hidsig:

Men Mensken skabt er bløt; dog haer du ham i Lüifvet

Forstand oc viise Raad, for Skiold oc Vaaben gifvet,

Hand kand med Fingre smaa for-zíirt med Viisdoms ringe,

Det skreckeligste Beest i hecle Verden tvinge.

Vel er det uden tvist, den gyldne Konst (l) er mæchtig,

Som mangen drister paa, men meer er Visdom præctig,

(i) Амфи-
бiтвæ som
gaae frem oc
tilbage
Krablvægang,
hvoraf nogle
er i Indbiding
at de hafve et
Hofver frem-
mest oc et ac-
terst; *Dioscor.*
Cep. 88., som
dog icke saa
egentlig er.
W. Franz. hist.
anim. part. IV.
Cap. 4.

(k) *Gen. II. 19.*

(l) *Naturlig*
Strycke.